

Følelse, at her i Landet, hvor han forlængst har anseet sig som fast Indvaaner, som hjemmehørende, og hvor han agter at tilbringe Resten af sine Dage, vil han ogsaa i Gæt og Alts betragtes som et af Landets Børn, og jeg er overbevist om, at han med samme Jævn vilde have andraget paa Indfødsret, selv om der ikke dermed fulgte politiske Rettigheder. At der for hans Vedkommende nogenstunde skulde blive Spørgsmaal om Rettighed til at beklæde et Embede i Staten, er i den Grad usandsynligt, at jeg ikke skal opholde mig derved; det er ogsaa Noget, Enhver vil kunne skjønne af, hvad jeg allerede her har udviklet. Jeg maa endnu kun bemærke, at, da Spørgsmaalet ikke for mig stiller sig fuldkomment afgjort, om han har Indfødsret og kun sænker Anerkjendelse deraf, eller om han ikke har den og først skal erhverve den, men da det ialfald for mig er klart, at den bør tilkomme ham, efterat han har yttret et bestemt Dnsse derom, saa har jeg af specielt Hensyn dertil affattet Lovforslaget saaledes, at det kan gjælde om begge Dele. Det hedder deri nemlig, at Eichhoff „har“ Indfødsret; det vil naturligviis sige, at han „har“ den herefter, og Spørgsmaalet, om han tidligere har haft den eller ikke, besvares ikke derved. Kan man altsaa ikke paa anden Maade faae Sagen afgjort, troer jeg, at man ganske trostigt kan stemme for Lovforslaget, saaledes som det lyder; men at man, fordi han rimeligviis allerede har Indfødsret, skulde vægre sig ved at anerkjende den, og saaledes maaffee for længere Tid affære ham fra at udøve politiske Rettigheder, det forekommer mig rigtignok at ville være ubilligt, da Omstændighederne vistnok ere af den Bestaaenhed, at, dersom han ikke blot var født i Mecklenburg, men tillige notorisk maatte betragtes som Udlandning, saa burde Indfødsret tilkendes ham, naar han yttrede Dnsse derom.

Indenrigsministeren: Dersom den paagjældende Person enten hører hjemme i Holstien eller Lauenborg, saa er det idetmindste efter min juridiske Overbeviisning ganske klart, at han maa have Indfødsret, og altsaa ikke behøver at faae den ved nogen Lov. Det forekommer mig imidlertid efter den ærede For-

slagsstillers Udtalelse, at det nok ikke er saa ganske klart, om han virkelig er i et saadant Tilfælde eller ikke. Forudsat at han ikke er i det Tilfælde, at han kan betragtes som født i et Land, som inden Frd. af 15de Jan. 1776 var eller siden blev en Deel af det danske Monarchie, saa har han ingen Indfødsret, og, forsaavidt han skulde erhverve den ved Lov, saa er han dog ikke i noget af de Tilfælde, hvori bemeldte Forordning giver Afgang dertil. Den ærede Taler har sagt, at det ikke er den Paagjældende om at gjøre at erhverve Afgang til Embeder, men at han attraaer Indfødsret for at kunne udøve de politiske Rettigheder, eller om disse Rettigheder, saaledes som den ærede Taler har udtalt med Hensyn til den Paagjældende, ikke ere ham af videre Vigtighed, saa dog, fordi det er en Uressag for ham, ikke at staae tilbage for sine andre Medborgere, men da dog Indfødsretten bestaaer i en Ret til at kunne have Afgang til Embeder i enhver Deel af Kongens Lande, og da denne Indfødsrets Erhvervelse efter Forordningen af 15de Januar 1776 er bunden til visse Betingelser, saa kunde det vistnok være tvivlsomt, hvorvidt han, hvis han ikke kunde erkendes virkelig at være Indfødt, bør kunne erhverve Indfødsret eller ikke. Jeg har tidligere udtalt mig om, hvilke Principer jeg mener, at Regjeringen bør følge ved at bevilge Indfødsret, naar de Hindringer, som ere i Grundloven, hæves derved, at Rigsdagen giver sit Samtykke dertil; men over de enkelte Personer kan jeg ikke specielt udtale mig. Naar der fra Rigsdagen fremkommer Lovforslag om at give en Mand Indfødsret, saa maa Regjeringen overveje, om han er i det Tilfælde, at han hører ind under nogen af de i Forordningen af 15de Januar 1776 eller dertil senere knyttede Forordninger indholdte Kategorier, eller dog er i et saadant Tilfælde, at han efter de i saa Henseende fulgte Regjeringsprinciper kan meddeles Indfødsret.

Rosenørn: Jeg skal vistnok ikke undlade at give min Stemme til, at den Mand, som her er Spørgsmaal om, faaer Indfødsret; men, forsaavidt der fremhæves som et Moment, der skulde tale derved, at han mulig er født